

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΘΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΝΥΧΙΕΣ.

Ἐλίγα εἶπε χθὲς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀλλὰ οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὔ. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἔτσακώσαμεν αὐτὴν τὴν μυϊαν :

«Ἐχω ἀνάγκην, εἶπεν ὁ κ. Μπούμπουλης, νὰ σᾶς καθυποβάλω νομοσχέδιον περὶ ἐπιστρατεύσεως κατὰ ἑξῆρὰν τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ».

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀνεπαρκείας στρατιωτικῶν καταλυμάτων καὶ συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ στρατωνισμοῦ μεταξὺ ἄλλων ἐπιχειρημάτων εἶπεν ὅτι ἀνευ τῆς ἐν στρατῶσι διανυκτερεύσεως τὸ ζήτημα τῆς τάξεως, τὸ ζήτημα τῆς πειθαρχίας, τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν χαρακτήρων ἐκλείπει.

Πολλὸ ἐπεθυμοῦμεν νὰ εἶδιδε πλείους ἐξηγήσεις πῶς ἐν ὥρᾳ νυκτός, ὅταν οἱ μονότονοι μόνον ῥόγχοι τῶν ἀνδρῶν ἀκούωνται, μὴ ἐπιτρεπομένων οὔτε ὁμιλίας οὔτε ἄλλων κινήματων, ἀναγνωρίζονται οἱ χαρακτήρες. Δὲν πιστεύομεν αἰ ἐξηγήσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ νὰ προσέβαλλον τὰ δημόσια ᾗθη.

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέφερον ὡς παράδειγμα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑθνους ἐν τῇ κρίσει αὐτῇ ὥρᾳ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ὅταν περιέπεσον εἰς χεῖρας ληστῶν καὶ ἠναγκάσθη ἔπειτα νὰ πωλήσῃ ὅ,τι εἶχε καὶ ὅ,τι δὲν εἶχε.

Τὴν ὥραν ἐκείνην, ὁμιλῶν ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὡς Ἑλλὰς οἰκονομική, ἀσυνειδήτως φαίνεται φαντασθεὶς ὅτι πάλιν ἐν μέσῳ ληστῶν εὐρίσκειται καὶ ὅτι ἡ μόνη τακτικὴ ἦν ἔχειν ἀκολουθήσῃ εἶναι νὰ ἐνεχυριάσῃ ἑαυτὴν ἡ Ἑλλὰς.

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν διὰ τοῦ μεμετρημένου λόγου τοῦ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ ποδίσῃ τὴν φορὰν ταύτην, ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι καθήκον τῆς, ἢ ὀπισθοδρόμησις αὐτοκτονία.

Καθ' ὅλους τοὺς φυσικοὺς καὶ φυσιολογικοὺς ἀκόμα νόμους τοιοῦτοι λόγοι ἐπενεργεῦσιν ἐπὶ τῶν νεύρων καὶ τῶν πλέον πεπωρωμένων, ἐξάπτουσι τὸ φρόνημα, γεννῶσιν ἐνθουσιασμόν ὅστις συνήθως ἐκδηλοῦται διὰ χειροκροτημάτων.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Σωτηρόπουλος κατῆλθεν ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς, τοῦ κυριάρχου λαοῦ τηροῦντος ἐν ἀπαθείᾳ τὴν παραδείσιον θέσιν του.

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἐρχεται εἰς τὸ βῆμα ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς μερικὰς ἀνακριθείας τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Μόλις δὲ λέγει ὅτι πεντακόσια δέματα στολὰς περιέχοντα μένουσιν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ὅπου καὶ ἐναπετέθησαν, εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ Πειραιῶς, ὁ κυριάρχος λαὸς ἐκρήγνυται εἰς χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς.

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἐκτός τῆς Βουλῆς τὸν εὐρίσκει πενθοῦντα ἢ ξέοντα τὴν κεφαλὴν του ὁ πόλεμος ἐντὸς τῆς Βουλῆς τὸν κάμνει ἐξαλλοὺν ἐκ χαρᾶς. Εἶναι λαὸς πολεμικός, ἀρκεῖ νὰ μὴ πρόκειται περὶ πολέμου.

Ἰδοὺ ὅτι τὰ ἐπαγγέλματα δὲν εὐνόηθησαν μόνον ὑπὸ τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ ὡς φυτώρια ὑπαλλήλων.

Ἐκ τῶν διορισθέντων ὑπαστυνόμων ὁ κ. Τσακίρης, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἐχρημάτισε τὸ παρελθὸν θέρος μικρὸς θεατρώνης, ἔχων ὑπὸ τὴν ἐργολαβίαν τοῦ σκηνῆν ἐνθα ἔπαιζον ὁ Ἀντώνιο, ἡ Κουτσῆ καὶ ἄλλαι ὠδικοί παρθένου.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν εἶχε κάμει ποτε τὸν ἔππον του γερουσιαστὴν διὰ τὸ κ. Κουμουνοῦρος νὰ μὴν κάμῃ τὸν κ. Μελετόπουλον Ἐφορον τῆς Βιβλιοθήκης; Ἀφοῦ μάλιστα διὰ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἐπρόκειτο νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς δύο συμμάχους του, Ζαΐμην καὶ Δεληγιάννην!

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ὁ εἰδικώτερος Ἐφορος τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης ἀνεκάλυψε καταχορῆσις, κατέγινε περὶ τὴν ταξινόμησιν, ἐκαθάρισε τὰ ὑπόγεια, κατήρ-

τισε τὸ προσωπικόν, συνέδεσε τὴν βιβλιοθήκην μετὰ τῆς Εὐρώπης, ἐφρόντισε περὶ νομοθετημάτων.

Ὁ κ. Μελετόπουλος ἀπεδείχθη ἀνίκανος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ταξινομήσεως, ζηλωτῆς ἀκαταστασίας ἔκαι ἀκαθαρσίας, μύωψ εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐξαφάνισιν τῶν βιβλίων, τροφοδότης τῆς ἀπληστίας τοῦ Βίλμπεργ, ἐφορεύων σύμφωνά ταῖς ὑπαγορεύσει τῆς πολιτικῆς, ἀπαθῆς θεατῆς τῆς καταστροφῆς τῆς βιβλιοθήκης.

Ἐκ τῶν προσόντων αὐτῶν τὰ μὲν τοῦ κ. Ροῦδου ἐπέδωλον εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον τὴν ἀπόλυσίν του, τὰ δὲ τοῦ κ. Μελετοπούλου τὸν ἐκ νέου διόρισμόν του ὡς Ἐφόρου.

Νὰ ἀναγνώσῃτε τὴν ὑπεράσπισιν ἣν ὁ ἄλλος καθάρως πολιτευόμενος κ. Δεληγιάννης ἔκαμε χθὲς ἐν τῇ Πρωτῇ τοῦ συγγενοῦ τοῦ κ. Μελετοπούλου καὶ νὰ πτύσῃτε. Ὁ κ. Ροῦδης καθάρως ἐξέθηκεν ἐν τῷ φυλλαδίῳ του ὅτι ἐπὶ τοῦ πρώην Ἐφόρου ἡ βιβλιοθήκη ἠγόραζε τὰ βιβλία διὰ τοῦ Βίλμπεργ δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἀκριβώτερα ἢ πᾶς ἄλλος ἀγοραστής τοῦ βιβλιοπωλείου του. Ὁ δὲ κ. Δεληγιάννης ἀπολογούμενος τοῦ συγγενοῦ του δὲν ἐντράπη νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ὁ κ. Μελετόπουλος δὲν εὗρισκε βιβλιοπώλην ἐν Παρισίῳ νὰ δεχθῆται τιμὰς πλέον συγκαταβατικὰς. Μετ' ἀηδίας δὲ εἶδομεν ἀναμνησθέντα καὶ ὀνόματα Ἑλλήνων μεσιτῶν πρὸς οὓς ἀπετάθη ὁ κ. Μελετόπουλος, κατὰ Μαλανδρίνους καὶ Σκληθαινώτας, ἵνα προμηθεύσῃ εἰς τὴν βιβλιοθήκην βιβλία μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν τὰ λαμβάνομεν σὺ καὶ ἐγὼ παρὰ τοῦ Βίλμπεργ, μὲ ὄλον δηλαδὴ τὸ παχὺ κέρδος τοῦ τελευταίου.

Τὶ δὲ θὰ εἴπῃ ὁ κ. Μελετόπουλος μανθάνων ὅτι ἡμεῖς καὶ ἄλλοι φίλοι τὰ δλίγα βιβλία τὰ ὁποῖα φέρομεν ἐκ Παρισίων τὰ ἀγοράζομεν εἰς τὴν τιμὴν τῶν Παρισίων; Κερδίζομεν δηλαδὴ **35 0/0** ἀπὸ ὅσα ἐπλήρωσεν ἡ βιβλιοθήκη ἐπὶ Μελετοπούλου. *Ἄς ἔλθῃ νὰ μᾶς ἐρωτήσῃ διὰ τί νος μέσου τὰ προμηθεύομεθα* ἐκτὸς ἐὰν τὸν ἐμποδίζῃ ἢ πρὸς τὸν Βίλμπεργ φιλανθρωπία του.

Μετὰ ταῦτα πάντα μνησθεὶς ὁ κ. Μελετόπουλος τὸν κ. Ροῦδην ἐπὶ συκοφαντία. — Βέβαιος εἶναι ὅτι ἡ ὑπόθεσις θὰ φυλαχθῇ ἐκκρεμῆς ἐντὸς τῆς προδοτικῆς τοῦ κ. Μπένση τοισυτοτρόπως δὲ καὶ τὴν τιμὴν μᾶς σώζομεν καὶ τὸν Βίλμπεργ πλουτιζόμεν.

Εἰς βουλευτῆς προτείνων νὰ ἐκλεχθῇ πρεσβεία ὅπως διερμηνεύσῃ τῷ Βασιλεῖ τὸ πένθος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μικρᾶς τοῦ Ὀλγας ἐκ παραδρομῆς γλώσσης ἤρχισε τὸν λόγον του οὕτως : «Ἐπ' εὐκαιρία τοῦ θανάτου κλ.»

Ὁ πτωχὸς βουλευτῆς περιέτρεχε τὸ ἐσπέρας τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων φοβούμενος μὴ τοῦ κολλήσουν τὸ «ἐπ' εὐκαιρία».

Ἡ Πάληγενεσία προήγαγε τὴν βασιλικότητά της μέχρι τοῦ νὰ μνημονεύσῃ ὅτι προχθὲς μετὰ 3012 ἔτη—ἀκριβῶς—ἐγένετο ἐν Ἀθήναις βασιλικὴ κηδεῖα. Ἡ πρὸ αὐτῆς ἦτο ἡ τοῦ Βασιλέως Κόδρου. Ἐλησμόνησε μόνον νὰ ἐξάσῃ τὴν ἀντίθεσιν ὅτι τότε ἐκηδεύετο Βασιλεὺς ὑπὲρ πατρίδος πεσῶν καὶ τῶρα ἐπτάμηνος Βασιλόπαις ὑπὸ δυσεντερίας θανούσα.

Πάτρις καὶ δυσεντερία, τραγῳδία ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Ἀγγελοπούλων!

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἐν τῇ Πρωτῇ δὲν ἐκρατήθη νὰ μὴ ὀνομάσῃ τὴν μικρὰν Ὀλγαν *πριγκηπέσσαν*. Ἐνθυμηθῆμεν τὸν Νικηφόρον παίζοντα τὸν Ἀνατολίτην τῆς Βαθυλωνίας καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ ποιοῦντα καὶ μίαν μετάνοιαν καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ὅταν προσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου.

Ὁ ἔνδοξος ἀσθενῆς—τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα—πάγει πολὺ κακὰ εἰς τὴν ὑγείαν του κατ' αὐτὰς.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ *Λίωρ* προετοιμάζει σειρὰν ἄρθρων ὑπὸ τοῦς ἐξῆς τίτλους : *Ἐπὶ τὰ πίσου. — Μᾶλλον ἐπὶ τὰ πίσου. — Ἐτι μᾶλλον ἐπὶ τὰ πίσου. — Γιούργια ἐπὶ τὰ πίσου.*

Ἡ κατακλείς τῆς ἀρθρολογίας αὐτῆς θὰ καταλήξῃ διὰ τρομακτικῶν ἄρθρων, φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν : *Πίσου, σκυλιά καὶ χυθῆκαμε.*

Μέγα σημεῖον τῶν καιρῶν. Ἄμα τῷ σχηματισμῷ τῆς νέας Κυβερνήσεως συνέπεσεν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου νὰ σημειωθῇ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου Κουμουνοῦρου, ἐκ Πειραιῶς, ποιούντος αἴτησιν παραχωρήσεως περιουσίας.

Ὅλοι ἐξίςαντο βλέποντες τὸ πινάκιον, ἐφευγον δὲ ψιθυρίζοντες :

— Ὅχι βέβαια τῆς δικῆς του, ἀλλὰ τῆς δημοσίας !

Ἡ παραχώρησις αὐτὴ ἤρχισε πρὸ πολλοῦ δι' ὄλων τῶν ὑπουργείων γιγνομένη.

Ἄκρον ἄωτον φιλαγγλισμοῦ τοῦ κ. Τρικούπη : — Νὰ ἐκλέγῃ τὸν κ. Σταμούλην μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς διὰ τὰ ἐξωτερικά, διότι ἠγάπησέ ποτε τὴν κόρην Ἀγγλοῦ πρέσβεως.

Ἐπίστρατος παρουσιάζεται εἰς τὸν ἐπιλοχίαν. — Κύριον ἐπιλοχίου, δὲ πῆρα χθὲς συσσίτιον. — Γιατί ; — Ἄμ ξέρου ἴγού ἄργησα νάλοθου, 30 λεφτὰ ἔχει, ξέρεις ἐσὺ, δὲ μου τῆς δυὸ δεκάρας καὶ τὴν ἄλλη πάρτην νὰ πῆς κρασί.

Ψιθυρίζεται χαμηλὰ χαμηλὰ, μὲ ὕφος τῶν Ἀηστῶν τοῦ Ὀφειμαχ περὶ τῶν ὑποδημάτων τῶν καραβινοφόρων ὅτι τριακονταπέντε πολεμικοὶ ἵπποι ἀντηλλάγησαν μὲ ψωρολόγα καρτσάρων. Οἱ καρτσάρειοι αὐτοὶ ἔτυχαν νὰ εἶναι κουμπάροι πολιτευομένων δεσποινῶν καὶ βαπτιστικοὶ ὕψλων δεσποινίδων.

Ἡ διάκρισις τῶν ἵππων τῶν πολεμικῶν εἶναι εὐκολος διότι ἔχουν κομμένην τὴν οὐράν. Ὅσοι ἰδῆτε ἀμαξηλατοῦντας τοιοῦτους ἵππους νὰ τοὺς ὀδηγήσῃτε ἢ εἰς τὸν κ. Ρόκον Κοϊδᾶν ἢ εἰς τὸν κ. πρῶην Βίσαγγελέα Οἰκονόμου. Οἱ ἵπποι θὰ παρουσιασθῶν εἰς τὸ βῆμα τῆς βουλῆς καὶ θὰ ὀμιλήσουν.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΑ.

Χαρακτηριστικώτατον τοῦ ἠθικοῦ ποιοῦ τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας εἶναι ὁ δικηγόρος τὸν ὅποιον ἐξέλεξεν—ὁ *Ἐθνοφύλαξ*· αἱ ἀπλητισμένοι ὑποθέσεις ἐκλέγουν ἀπλητισμένους δικηγόρους. Ὅτι ὁ *Ἐθνοφύλαξ* εἶναι ἀπλητισμένος ἕως κρεμάσματος, τὸ εἶδομεν χθὲς ἰδίους ὀφθαλμοῖς.

Ὁ φίλος μᾶς Α. ἤθελε ν' ἀγοράσῃ μίαν ἐφημερίδα. Ἀστειευόμενος ἐρωτᾷ τὸν μάγκαν :

- Ποιάνε λὲς νὰ πάρω;
- Ἐμένα συμφέρει νὰ πάρῃς τὸν *Ἐθνοφύλακα*.
- Γιατί ;
- Μᾶς τότε δίνουνε χάρισμα ! !

Ἡ ναυαγὸς Ἐταιρία καυχᾶται ὅτι ἔδωκε τόκον **5 0/0** ἐπὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ὅτι ἀπῆλλαξε τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ ἀποζημιώσεως **400,000** δρ. Καὶ ὁ τόκος οὗτος ἐδόθη, διότι ἦτο ὑποχρεωμένη ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἄλλως δὲν ἐλάμβανε τὴν ἀποζημιώσιν τῶν **650,000** δραχμῶν. Ἀπαιτεῖται ἀναίδηα τυχοδιώκτου, διὰ νὰ παρουσιάξῃται ὁ τόκος ὡς μέροςισμα καὶ τὸ ὑποχρεωτικὸν ὡς ἐκούσιον.

Αὐτὸς ὁ τόκος εἶνε τὸ μερτικὸ τὸ ὅποιον ξεχωρίζουν οἱ Ἀηστὰς διὰ μερικὰς εὐνοουμένας ἐκκλησίας ἢ εἰκονίσματα.

Μᾶς ἔρχεται καὶ τρίτον ἐπιχειρήμα, ἡ λογοδιάρροια ὑπὸ μετόχου, τοῦ Παύλου Τσόλα, προτείναντος εὐχαριστίας ἐν συνελεύσει εἰς τὴν Ἐταιρίαν. Αὐτὰ τὰ τερτίπια τὰ ἐφεύρον οἱ Βιεννέζοι Ἐβραῖοι κερδοσκόποι, πρὶν τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς τοῦ 1873. Ἵπάρχει καὶ ἰδιαιτέρον ὄνομα διὰ τοὺς ῥήτορας αὐτοὺς τῶν συνέλεύσεων, τοὺς προτείνοντας, ὡς τὸν Παῦλον Τσόλαν, εὐχαριστίας· καλοῦνται ἀχυράνθρωποι (*hommes de pailles*). Οἱ Τσόλας καὶ Σα νομίζουσι ὅτι καὶ τὸ δημόσιον τρώγῃ ἀχύρα, ἀλλὰ τὸ δημόσιον τοῖς ἐπιστρέφει τὸν τίτλον καὶ τοὺς ὀνομάζει ἐναλλαξ ἄχυραθρώπους καὶ χοιρανθρώπους, διότι μόνον ἡ τελευταία τάξις κυλιέται εἰς τόσα αἴσχη, κλοπὰς, ἀκηδεῖας, ὄνειδη.

Γνωρίζομεν ἐπὶ πλέον ὅτι αἱ μετοχαὶ τῆς ἐταιρίας κατὰ τὸ ἑβραϊκὸν σύστημα τῆς ληστείας τῶν χρηματιστηρίων καὶ τῶν ἐταιριῶν ἀφοῦ ἐξέπεσαν συνεκεντρώθησαν εἰς ὀλίγων μεγακλεπτῶρων, ὡς τοὺς ὀνομάζει ὁ κ. Ξένος, χείρας καὶ ὅτι αὐτοὶ οἱ τόκοι καὶ τὰ μερίσματα ἀκόμα δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν, οὔτε ἐλαφρύνουν οὔτε κατὰ βᾶρος ἀχύρου τὰ ἐγκλήματα καὶ τὴν ἀκηδεῖαν τῆς ἐταιρίας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ.

Περιμένομεν τὰς πράξεις τῆς νέας ἀστυνομίας ἵνα τὴν κρίνωμεν. Ὅ,τι γνωρίζομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι αἱ σωματικαὶ ἀρεταὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ κ. Δούκας λέγεται ἐκ τῶν ῥωμαλεωτέρων, ἠρακλείου κατασκευῆς καὶ μεγαλοπρεποῦς παραστήματος. Τὰ προσόντα αὐτὰ δὲν μᾶς φαίνονται ἀνοίκεια εἰς Διευθυντὴν ἀστυνομίας, διότι ὡδὲς κατήντησαν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα διοριζόμενα τὰ

πλεῖστα ἀπὸ γυναῖκας, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν παραμανῶν τῶν ὑπουργῶν, χρειάζεται Διευθυντῆς ὅστις ἐν ἀνάγκῃ νὰ στραγγαλιζῇ διὰ τῆς χειρὸς του μόνον κλητῆρας, βοηθοὺς, ὑπαστυνόμους.

Ὁ κ. Δούκας ἀκούομεν ὅτι καὶ διοικητικὸν παρελθὸν ἔχει λίαν καλόν. Γνωρίζει δὲ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, χρηματίσας ἂν δὲν ἀπατώμεθα καὶ γραμματεὺς ἀστυνομίας καὶ ὑπαστυνόμος.

Τὸ παρελθὸν ἐγγυᾶται ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος· ἀλλὰ μήπως ἔρκει καλὸς Διευθυντῆς ὅπως ἔχωμεν ἀστυνομίαν; Τῆς ἀστυνομίας κύριοι εἶναι οἱ βουλευταὶ, οἱ πρωθυπουργοὶ, αἱ κυραὶ τῶν ὑπουργῶν, αἱ κουζίνας τῶν, οἱ κουμπάροι, αἱ κουμπάραι, οἱ κουμπάραιδες ἐπὶ τέλους χιλίων ἐχόντων συμφέροντα.

Ἐμάθομεν ὅτι ἀδιαθετῶν ὁ κ. Διευθυντῆς δι' ἐπιστολῶν ἠγωνίζετο νὰ σώσῃ τὰς θέσεις τῶν ὑπαστυνόμων ἵνα μὴ τὰς πληρῶσῃ ὁ φατριασμός, ἡ κακοήθεια καὶ ἡ ἀνικανότης. Ἔσωσε τι ; Δὲν ἔσωσε ; Αὐτὸς τὸ γνωρίζει καὶ θὰ τὸ γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς λίαν ταχέως ἐκ τῶν ἔργων τῆς νέας ἀστυνομίας.

***

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐγκρίνωμεν μεταξὺ τῶν ὑπαστυνόμων τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Σπύρου Ἀγγελοπούλου, ἀνθρώπου ἀφοσιωμένου τοῦ μακαρίτου Δεληγιώργη, τιμίου ἐπομένως, ἱκανοῦ καὶ εὐγενοῦς.

Ἐπὶ τῇ περιπτώσει ταύτῃ μᾶς εἶναι δύσκολον νὰ μὴ διακρίνωμεν μεταξὺ τῶν χαρακτήρων τοῦ πρώην καὶ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ· ἡ διάκρισις αὐτὴ γίνεται ὑπὲρ τοῦ τελευταίου, πολλὰκις ἀποβαίνοντος ἀνωτέρου μικροφιλοτιμιῶν καὶ δεικνύοντος γενναϊότητα ψυχῆς.

○

ἠθικὸς *Τηλέγραφος* εὔρε νὰ ψέξῃ δημοσίαν σπατάλην τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς πολλαπλασιασάντος δῆθεν τὸ προσωπικὸν τοῦ Γυμναστηρίου· αἱ δὲ λοιπαὶ συμπολιτευόμεναι ἐσπευσαν ν' ἀρπάσουν ὡς λιμώττοντες εἰς τὰς στήλας τῶν τῶ διάφορον τοῦ *Τηλεγράφου*.

Περὶ τίνος δὲ πρόκειται ;

Ὁ πρῶην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰσήγαγε τὴν γυμναστικὴν εἰς τὰ γυμνάσια, ἐδέησε δὲ νὰ καταρτίσῃ προσωπικὸν διδασκάλων. Καὶ ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν τριῶν γυμνασίων ἠύξησε κατὰ **200** τὸ προσωπικὸν τοῦ Γυμναστηρίου. Δυνάμεθα δηλαδὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔκαμε τίποτε· καὶ ὅτι ἂν δὲν ἐπεκράτει ἡ ἀχρεία συνήθεια τοῦ ἐλαττόναι εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ὡφελε νὰ διορίσῃ δέκα διδασκάλους, ὅχι μὲ μισθοὺς **60** καὶ **70** δραχμῶν, ἀλλὰ **100** καὶ **150**.

Τώρα δὲ μόλις ἡ ἱκανότης καὶ ἡ φιλεργία τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὁ ζῆλος τῶν διδασκάλων, ποιούντων ἐργασίαν ἀξίαν καλλιτέρας τύχης, ἀρκοῦσιν εἰς τὰς γυμναστικὰς ἀνάγκας τῶν γυμνασίων.

Καὶ ὡς ἐπαίνον τῆς ἐργασίας ταύτης ἀναλαμβάνει ὁ φειδωλὸς τῶν δημοσίων *Τηλέγραφος* νὰ ὑβρίσῃ τοὺς ἐξ ὄλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ὡφελιμωτέρους καὶ ἐθνωφελεστέρους Γυμναστάς.

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Κατὰ τὸν κ. Ὀρφανίδην: Τὰ ζῶα δὲν ἔχουσι συνείδησιν τῆς ὑπάρξεώς των (Α'. μάθημα τοῦ ἔτους 1880—81). ὡς ἡ ἔδρα του δὲν ἔχει βεβαίως συνείδησιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὑπάρχουσι, λέγει ζῶά τινα, τῶν ὁποίων μόνον ἡ γλῶσσα λείπει διὰ νὰ εἶναι ἄνθρωποι (!)

Κατὰ τὴν θεωρίαν αὐτὴν, ὁ κ. Ὀρφανίδης εἶναι ἄνθρωπος διότι δὲν τοῦ λείπει γλῶσσα.

Κατὰ δὲ τὸν Κυριακόν: Ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου ἦτο ἐν μικρὸν κύτταρον, ὅπερ ἀνεπτύσσεται καθόσον αὕτη προέβαινε μέχρις οὗ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν κατὰ τὴν Γραφὴν ἢ τὸν ἑβδομὸν μῆνα κατ' αὐτόν, ἀπετελέσθη ὁ ὅλος ἄνθρωπος. Ὅθεν εἶνε πολὺ πιθανόν, ἀφοῦ ἤδη ἀπαιτοῦνται ἐννέα μῆνες πρὸς παραγωγὴν του, ἐνῶ τότε ἀπητήθησαν μόνον ἑπτὰ, νὰ ἐπέλθῃ καιρὸς καθ' ὃν ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος θὰ γηράσκῃ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς του πρὶν ἰδῆ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Τί ἐστὶ ὁ Διοικητὴς τάγματος M**

— Σὲ τιμωρεῖ με ἓνα μῆνα φυλάκισιν διὰ μίαν ἀπουσίαν ἀπὸ τὰ γυμνάσια ἢ διὰ μικρὰν κηλίδα ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων σου καὶ ἐὰν—δυστυχία σου—κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀποθάνῃς, εἶναι ἱκανὸς νὰ σὲ βαλσαμώσῃ διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποινὴ σου.

Καὶ ἐν θλιβερὸν σημεῖον τῆς παρακμῆς τῆς ποιητικῆς σχολῆς τοῦ Παράσχου.

Ὁ Τσελεπίτσαρης ἐξεφραγγίσθη, ἀποβαλὼν τὴν φουστανέλλαν του.

Θεωρία ἐν τῷ 11 τάγματι.

Προγυμναστ. Πῶς τὸν λέγουν τὸν λοχαγὸ σου;

Στρατιώτης. Σέχο.

Προγυμν. Βρὲ τί μέχεις καὶ σέχω τὸν λέγουν κ. Κωνσταντῖνον Σέχον.

Νάτος.

ZIG—ZAG.

Εἷς τινα ἐπισκέπτριαν τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἦλθετε Κυρία μου, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πρωτεύουσα εὐρίσκεται ἐν μεγίστῳ ὄργασμῳ.

— Τὸ ἐννοῶ! Ἄρκει ὅτι συνέρρευσεν ἐνταῦθα ἅπανα ἡ Νεολαία.

Εἷς τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ «Ἐνοικιάζεται ἐν δωματίον μετὰ τῆς κουζίνας».

Φίλος τις ἀστεγὸς καὶ ζητῶν ἀσυλον εἰσέρχεται πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ βλέπει τὸ δωματίον εἰς τὴν φλοιὰν τοῦ ὀπαίου Ἰστατο κουζινίδιον τι ἄρκετὰ ἐδώδιμον.

— Πῶς κόρη μου, ἐρωτᾷ πονηρῶς ὁ ἐπισκέπτης, ἐνοικιάζεσαι καὶ σύ;

— Κι' ἀπὸ ποῦ τὸ κατάλαβες;

— Ἴδου τὸ χαρτίον ἐκεῖνο λέγει ὅτι ἐνοικιάζεται καὶ ἡ κουζίνα.

— Ναι, Κύριε! Ἀλλὰ μόνον σ' ἐκείνους ποῦ ἔμπορῶν ν' ἀνάψουν φωτιά.

*

**

Εἷς κληρονομικῶ δικαίωματι ποιητῆς, ἔλεγε πρὸς τινα ὠραῖαν κάτοικον τῶν Ἀθηνῶν.

— Ὅταν σὰς πλησιάσω, Κυρία μου, αἰσθάνομαι τρικυμίαν εἰς τὴν καρδίαν.

— Καὶ ἐγὼ, Κύριε, τὸ αὐτὸ αἰσθάνομαι. Ἡ τρικυμία μάλιστα ἥτις με καταλαμβάνει εἶναι τόσῳ μεγάλη, ὅπου ὅταν σὰς βλέπω μοῦ ἐρχεται καὶ . . . ἔμετος.

*

**

Ἐν τῷ Κακουργοδικεῖῳ ἐδικάζετο διδάσκαλός τις ἐπὶ ἔμπρησμῳ.

— Τί ἀπαντᾷς, κατηγορούμενε, τῷ λέγει ὁ Πρόεδρος.

— Τί ν' ἀπαντήσω κ. Πρόεδρε. Ἐγὼ πληρώνομαι διὰ νὰ μεταδίδω τὰ φῶτα εἰς τὸν κόσμον. Προχθὲς ἠθέλησα νὰ τὰ διαδώσω καὶ εἰς ἓν δάσος, καὶ μάλιστα δωρεάν, καὶ ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν, με λέγετε ἐγκληματίαν.

Κρονίδης.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΛΕΟΥΣΗ.

Ὁδὸς Σταδίου. Ἀπέναντι τῶν Βασιλικῶν Σταύλων.
ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ

μύρων, ἀρωμάτων, extraits διαφόρων ἐφθασεν διὰ τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ. Ἡ καλλιτέρα κατασκευὴ, αἱ ἐπισημότεραι μάρκαι Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας. Διακρίνεται κυρίως τὸ Extrait Pompadour, γνήσιον, θεσπέσιον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

αἱ γυναιώτεροι καὶ εὐγενέστεροι Βαφαὶ τῆς κόμης, τόσον γνήσiai ὥστε δίδονται μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἐπιστροφῆς.

ΝΕΑ! ΝΕΑ! ΝΕΑ!

Νέας ἐκπλήξεις σὰς προητοίμασε τὸ
ΜΕΓΑ ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ

243—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—243.

Αἱ τελευταῖαι ἐξ Εὐρώπης παραγγελῆαι τὰς ὁποίας ἐκόμισεν εἶναι ὅτι ὠραῖον, ἐφθηνὸν καὶ πολυτελές. — Μόνον εἰς τὰ παραμύθια καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κυρίου Μπαλλοῦ εὐρίσκετε τοιαύτας λάμπας. — Λάμπα ἡ Μυδραλιοβόλος, ἡ Δωδεκαφίτυλος, φωτίζει περισσότερον δύο φανῶν τῆς Δημαρχίας μας. — Ὑπάρχουν καὶ μετὰ 8 φιτύλια καὶ μετὰ 4. — Λάμπαι ἐργατικαὶ, διὰ τοὺς γράφοντας, τοὺς ῥάπτοντας καὶ ἄλλους ἐργαζομένους, χύνουσαι τὸ φῶς ὅλον πρὸς τὰ κάτω, εὐεργετικώταται διὰ τοὺς ὀφθαλμούς. — Λάμπαι κινεζικαὶ, λεπτοτάτης ἐργασίας, ὡς γυναῖκες εἶμαι διὰ χορὸν, διὰ σαλόνια μοναδικαὶ — Λάμπαι αὐλικαὶ, δι' αὐτὰς δηλαδὴ, βασιλείους ἢ ἰδιωτικὰς. — Λάμπαι τοῦ τοίχου, σπεύρουσαι τὸ φῶς ἀκτινωτῶν. — Φαναράκια πολύχρωμα. — Ὅλος ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ φωτισμοῦ.